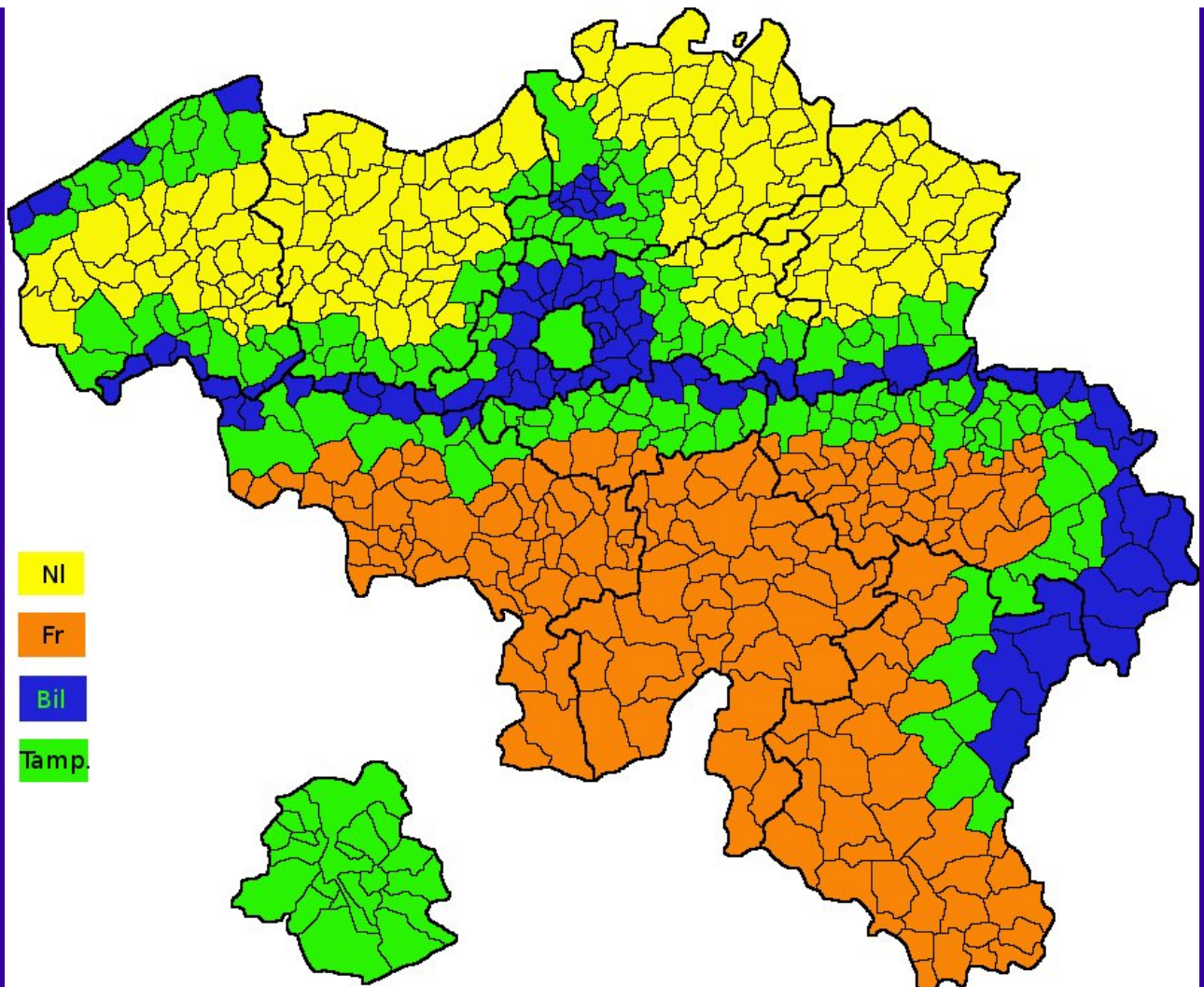

Van: Mediadoc <fa634702@skynet.be>
Verzonden: woensdag 19 december 2012 0:54
Aan: Mediadoc
Onderwerp: Groene Belg 821: Meertalig Genot / Belgisch spreekt men hier / 'Taalvaardig zijn, is kunnen spelen met taal' / "Violence in every aspect of civilization"

De Meertalige Belg 821

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 18/12/2012 - 14 pagina's

Het genot van meertaligheid / Hier spreekt men Belgisch / 'Taalvaardig zijn, is kunnen spelen met taal' / Lezersreacties Shooting Pandemic: Arms, Media, Civilisation

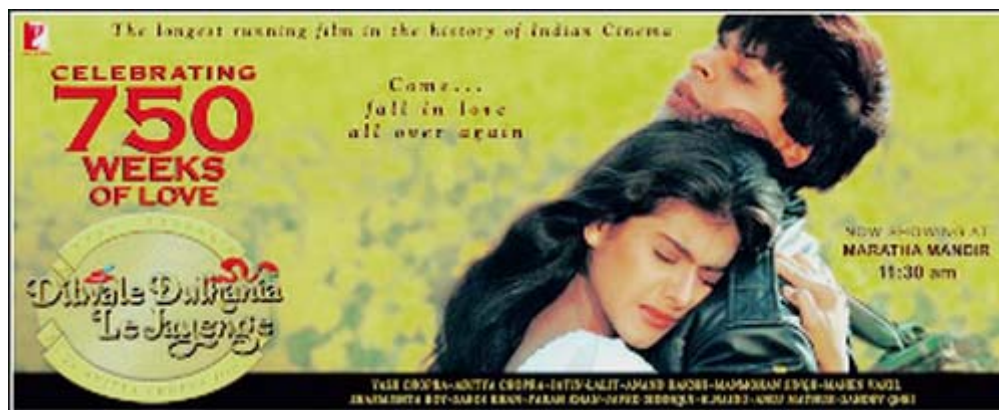

Een meer realistische want meer bij de realiteit aansluitende taalkaart van België. In plaats van een strikte scheiding tussen "Vlaams" en "Franstalig" gebied, is er een grote overgangszone (blauw: tweetalig/bilingue en groen: taaltampon) waarin zowel het Frans als het Belgisch-Nederlands (Vlaams) gesproken worden. En aan de kust en langs de grens met Duitsland is er ook nog een tweetalig gebied. Als dat de realiteit is, waarom willen de politici deze maar niet onder ogen zien ? In grote steden is de situatie overigens nog multicultureel-

COLUMN

Een Belgisch plezier: meertaligheid

Op de tonen van de CD "**Best of Angelo Branduardi**" stond ik vanochtend van het opkomen van de dag te genieten. Waar is de tijd dat ik het Frans haatte en stemde op de Volksunie - trouwens ook de eerste Nederlandstalige partij die milieu belangrijk vond. Een paar decennia en veel inspanningen later, kunnen mijn hersens, het eindelijk aan om van de Franse taal te genieten. En zeker dan wanneer het door een Italiaan zoals Branduardi gezongen wordt. Wat het iets extra geeft. Als dus iemand in een andere dan zijn moedertaal spreekt of zingt. Zoals wanneer de Fransman Jean-Claude Carrière - scenarist voor tal van Bunuel films - Engels spreekt. Een weldaad voor je gehoor trommeltjes. Zo prachtig gesproken. Een plezier om te beluisteren en te herbeluisteren.

Ondertussen staat dan weer de filmmuziek van de Indische evergreen "**Dilwale Dulhania Le Jayenge**" op, de enige vier Hindoe-woordjes die ik tot nu toe ken. De titel werd in het Engels vertaald tot "**Come fall in love**". Maar dat schijnt volgens een Indische student die ik ooit erover aansprak, iets te kort door de bocht. Hoedanook, prachtige film, heerlijke muziek en soms zing ik mee zo goed ik kan. Zonder te weten wat ik zing. Daarvoor moet ik de ondertitelde film er weer bijhalen.

Het heeft iets van een klein wonder, in een andere taal kunnen spreken en de betekenis van al die vreemde woorden begrijpen, met name ook van de verschillende tijden van de werkwoorden ... "**Tu sauras ce que sait le sherpa ...**"

Het geeft je toegang tot elke keer weer een nieuwe cultuurwereld.

En als Belgen zijn we echt wel gelukzakken, van in onze meertalige omgeving te kunnen opgroeien en leven, tussen drie grote taalgebieden waarvan we met een beetje veel moeite, de talen leren kunnen. Engels: geen probleem, gezien al de muziek, de films Duits: voor de Brabantse en Limburgse Belgen ook niet echt een probleem. Zoals Jean-Marie Pfaff zijn volk al leerde, kan je - mits wat improvisatietalent - je er snel in verstaanbaar maken. En het Frans: dat zit zo volop in het Belgisch Nederlands, dat we daar al meteen een flinke voorsprong hebben op bv. de Nederlanders die het met veel minder Franstalige woorden in hun Nederlands moeten doen. Alhoewel ze wel graag het Frans inpikken. Zie bv. hoe ze hun politie de "marechaussée" noemen !

Maar opgelet: op een bepaald moment bots je toch echt op grenzen. Een zware barrière vormen de andere schriften, zoals het mooi zwierige maar voor een Europeaan totaal onbegrijpbare schrift van de Arabieren of zoals de duizend en één tekens van de Chinezen. Chinezen die er naar het schijnt zelf een half leven over doen om hun eigen schrift meester te raken.

Het is dus niet allemaal leuk en speels wat de talen betreft. Maar gelukkig voor ons Belgen alweer, is Engels ondertussen een wereldtaal en kom je ook met Frans heel ver. Wat het ons mogelijk maakt met zegmaar 2/3de van de wereld te communiceren.

Hoeft het er nog bij vermeld te worden dat het voordeel van andere talen te kennen, er ook in bestaat dat je elke keer een ander manier van denken aanleert, een andere manier van naar de wereld te kijken en er over te spreken ?!

Een West-Afrikaanse president vertelde ooit op de VRT-radio dit: "Als ik efficiënt wil denken en spreken, denk en spreek ik in het Engels. Als ik filosofisch wil denken en spreken, doe ik dat in het Frans. Als ik sociaal wil denken en spreken, gebruik ik mijn eigen Afrikaanse taal."

Ouders, overheden, leerkrachten en alle anderen, die er iets kunnen aan doen, doen er dan ook goed aan, om bij de jeugd de liefde voor talen van jongsaf te cultiveren. Dat dan in plaats van de mensen zoals nu in "Vlaanderen" te vaak het geval is, in hun eigen taal op te sluiten. Zie het miljoenenverlies dat "De Lijn" lijdt doordat ze alleen maar Nederlandstalige reclame op haar bussen mag toelaten. Waardoor promotie voor bv. Engelstalige of Franstalige films niet kan. Opkomen voor je eigenheid is goed, maar zoals bekend, kan een goede zaak altijd op minstens twee manieren om zeep geholpen worden: door er tegen in te gaan, of door er in te overdrijven.

Belgen hebben het internationaal vaak ver geschopt juist door hun talenkennis en hun diplomatiek fingerspitzengefühl. Laat ons dat blijven cultiveren.

Jan-Pieter Everaerts

EDITO

Net op de dag dat "frietchinees" werd uitgeroepen tot 'Vlaams' woord van het jaar - maar wat is er Belgischer dan frieten ? - valt er nog iets op taakvlak te melden. Het feit dat de zogenaamde "Vlamingen" in België - dus de Brabanders en Antwerpenaars, de Limburgers en de Oost- en West-Vlamingen - eigenlijk geen Vlaams, maar Belgisch praten !

Hier spreekt men Belgisch

Zoals bekend is de naam 'België' veel ouder dan de naam 'Vlaanderen'. Julius Caesar vond niets uit toen hij ongeveer een halve eeuw voor onze tijdrekening het document ondertekende waardoor "Belgica" een provincie van Gallië werd. De Belgen onderscheidden zich toen van de Germanen, die aan de andere kant van de Rijn waren gebleven (het huidige Duitsland én het grootste deel van huidig Nederland) . Sommige Belgische stammen trokken ook naar Zuid-Engeland. Overigens speelden de Belgen al een deel van hun grondgebied kwijt, nog tijdens de duur van het Romeinse rijk, aan de binnentrekkende Germanen. Vandaar dat twee noord-oostelijke delen van het oorspronkelijke Belgica later Germania Prima en Germania Secunda gedoopt werden.

Later (16de eeuw) zou de naam Belgica synoniem worden voor de Lage Landen (17 provinciën). Dus Nederland inbegrepen. Na de splitsing - door stomme godsdiensttwisten dan nog wel - van de noordelijke en zuidelijke 'Nederlanden' zoals ze ook genoemd werden, verdween de term Belgica voor het noorden maar bleef behouden voor het hedendaagse België. Toch zouden er nog kaarten bestaan tot in de 17de eeuw waarop de "Leo Belgicus" stond voor heel het gebied van de Lage Landen.

Ook in België komt de waarheid uit een kindermond

Er bestond dus een land of regio Belgica. Er bestond vanouds het volk van de Belgen; zij die het Caesar al knap lastig maakten. En hun taal dan? Wel daar weten we heel weinig van. Maar veel later, nadat de Franken het hier hadden overgenomen, gingen de geleerden de 'Dietse' of 'Nederduitse' talen die hier gesproken werden, in het Latijn aanduiden als de Lingua Belga.

Het was misschien wel mijn petekind Axelle dat me het eerst deed denken aan het bestaan van het Belgisch als taal. Op een middag ging het thuis over al de migranten die naar België komen en toen vroeg zij: "Praten die mensen ook Belgisch?"

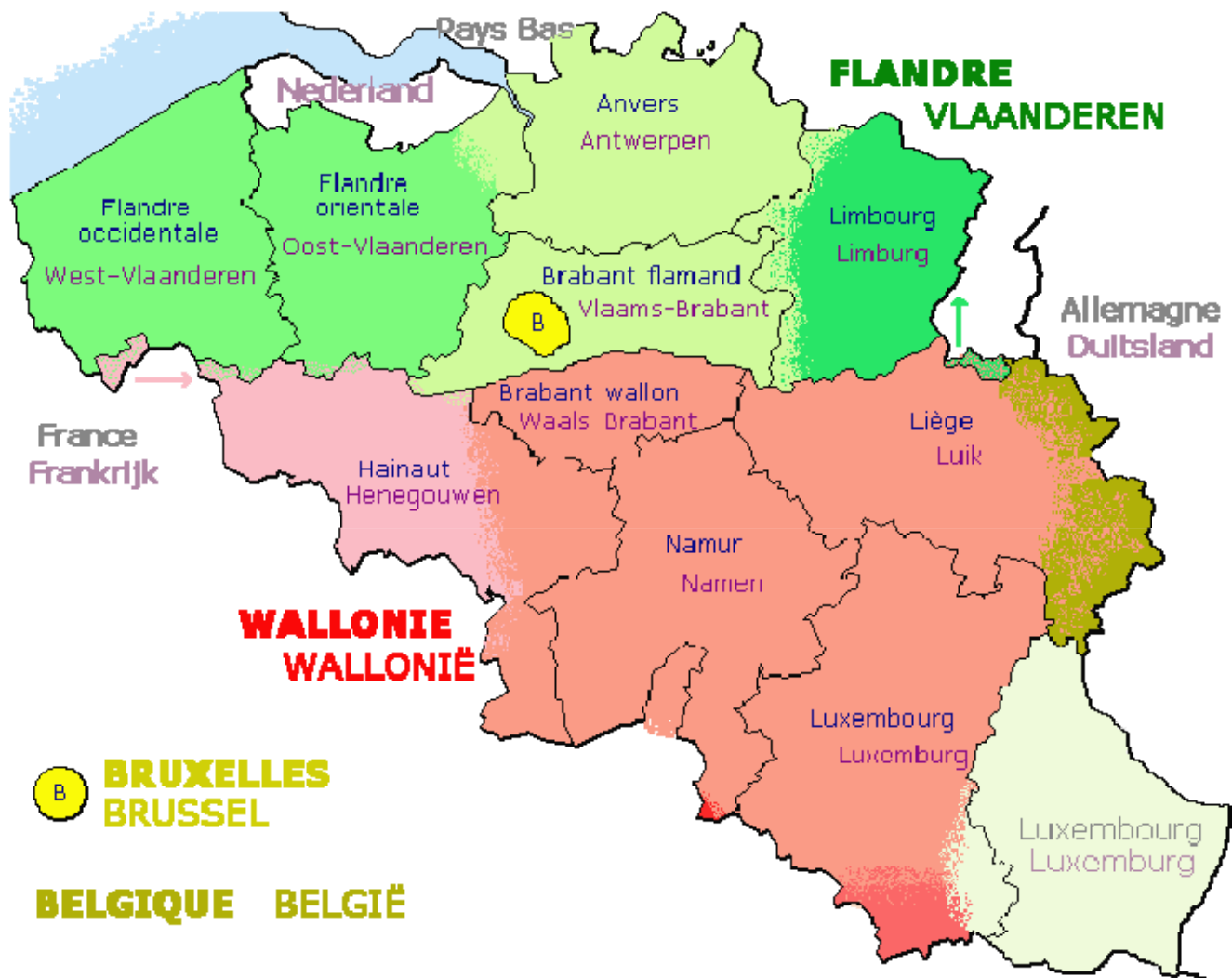
In een artikel van de krant La Libre Belgique van 22/10/2010 vind je ook zo iets. Het gaat er over een televisie-uitzending, waarin een jonge man uit Dendermonde dit zei: "In Vlaanderen spreken we Belgisch, euh, Nederlands".

Zo zie je maar hoe in de volksmond ondanks al de officiële propaganda die ons wil doen geloven dat we Nederlands zouden praten, het besef is blijven hangen, dat we een eigen taal praten, het Belgisch. Een begrip dat zelfs Conscience gebruikte. Ook hij had het over de Belgische taal.

La Libre haalde ook het geval aan van een jongetje uit Dilbeek dat ooit zei dat de Walen niet moeten beweren dat de Vlamingen geen echte Belgen zouden zijn, want dat het omgekeerde het geval is. De Vlamingen praten een taal van hier, en niet een vreemde taal, het Frans dat de Walen nu praten. (Nadat ze hun Waals hebben opgegeven.) De zogenaamde Vlamingen - dus plus de Antwerpenaren die eigenlijk Brabanders zijn, en de Brabanders en de Limburgers - praten hun eigen taal: het Belgisch. Oftewel, de 'lingua Belgica', de naam die vroeger diende om het "Nederlands" van de "Vlamingen" aan te duiden. U kunt toch nog volgen, hoop ik?

Leuk is wel dat het nog ingewikkelder wordt. Want als we hier zo dat onderscheid blijven maken tussen "Vlamingen" en Brabanders en Limburgers, dan is dat ook omdat die drie groepen nog eens hun afzonderlijke versie van het Belgisch praten. Het Limburgs beschikt daarbij als taal zelfs over heel unieke eigenschappen. Het leunt in elk geval veel nauwer aan bij het Duits - met bv. ich, mich en dich - dan bij het West- en Oost-Vlaams.

De kaart die hieronder volgt, heeft het daarover. Over de diverse taalgebieden in België. En die zijn met meer dan de simpele tweedeling "Vlaams-Waals". En dat het tussen het Brabants, het Vlaams en het Limburgs onderling niet altijd boterde, weten we ook weer van Conscience die er bezorgd over was dat het Brabants te veel invloed kreeg in Vlaanderen. Over de verhouding van Vlamingen en Limburgers die als ze hun eigen dialecten spreken, elkaar nauwelijks nog begrijpen kunnen, zullen we hier maar niet hebben.

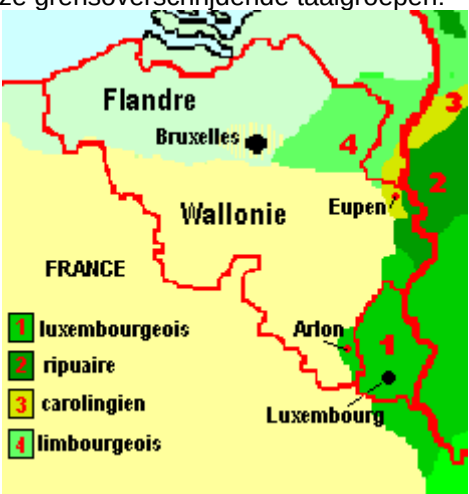

http://www.lexilogos.com/belgique_carte.htm

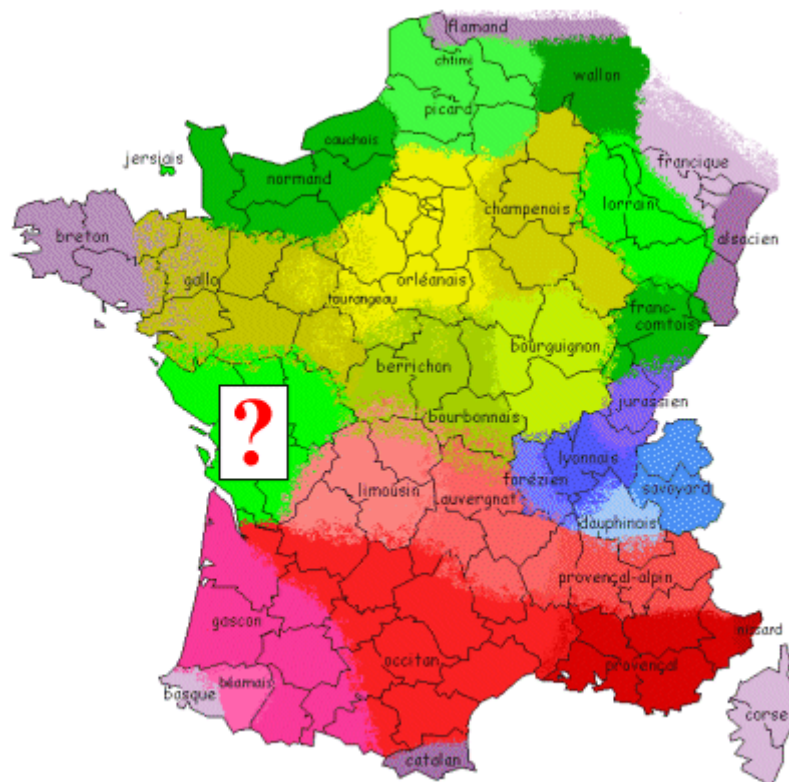
Deze kaart volgt enerzijds de huidige taalscheiding, met het groen voor het 'Vlaams' gebied, het donkergroen voor de Duitstalige oostkantons, het geel voor het tweetalige Brussel en het roze voor het Franstalige 'Wallonië'.

Maar de kaart maakt dan een verder onderscheid. In "Vlaanderen" heb je de 3 taalregio's van het Vlaams, het Brabants en het Limburgs. In het zuiden van het land heb je zelfs 4 taalregio's. Enerzijds wordt er het Frans gesproken (naast hier en daar nog het Waals) maar in westelijk Henegouwen spreekt men "le picard" (het Picardisch) en in de provincie Luxemburg spreekt een deel van de bevolking (het witte gebied) het Luxemburgs, de taal van het aangrenzende Groothertogdom Luxemburg. Waar de donkerroze kleur in het zuidelijkste deel van Luxemburg voor staat, dat wordt op www.lexilogos.com niet uitgelegd, maar elders is te vinden dat men daar "le lorrain" spreekt. Ook wel "le gaumais" genoemd, naar de streeknaam, de Gaume. In het donkerder gekleurde deeltje in het zuiden van de provincie Namen gaat het om "le champenois."

Trekken we het even open en halen we er Nederland bij, dan valt vooral op hoe het Brabants gesproken wordt tot diep in Nederland (met heel de provincie Noord-Brabant erbij). En binnen het Vlaams kan men het Oost- en West-Vlaams onderscheiden.

Naar het **Zuiden**, naar Frankrijk kijkend krijgen we volgende kleurenkaart van al de streektaalen in Frankrijk en hun aansluiting bij de streektaalen in België.

Het Belgisch: geen optelsom, geen mix maar een combinatie

Terug nu naar het Belgisch. Alle huidige Belgische regio's vormen reeds meer dan een half millennium een min of meer staatkundige eenheid, met name sinds de Bourgondische eenmaking in de jaren 1400. Sluitstuk vormde **1455** toen ook het Prinsbisdom Luik met het land van Loon (nu Limburg geheten, naar het oostelijker hertogdom Limbourg dat dan weer bij Brabant hoorde sinds de slag bij Woeringen), een Bourgondisch protectoraat werd.

De taal die later de Nederlandse taal zou worden en datgene wat het Frans zou worden, die talen en al hun streekvarianten hebben eeuwen lang tegen elkaar aan geschuurd en met elkaar verweven geleefd. Wat in het noordelijk deel van België tot een taal geleid heeft die men gerust een andere taal kan noemen dan dewelke men ten noorden van de grens met Nederland spreekt. **Het Belgisch**. Een taal die ook een heel andere, meer **romaanse cultuur** uitdrukt dan de meer germaans/angelsaksische cultuur van Nederland.

Nu zou men als men zich een Belgische éénheidstaal wil voorstellen, het eerst aan **het Brussels** kunnen denken. In het Brussels, worden het Frans en het Nederlands/Vlaams/Brabants vlot door elkaar gehaald. "**Moo, da's naa toch ne genti ket.**" is zo'n zin vol verbasterd Frans en Brabants. Een volkse **mix** dus.

Het eigenlijke Belgisch is echter geen mix, maar een combinatie. Het gaat niet om elementen die men optelt maar om factoren die men vermenigvuldigt, die men op elkaar in laat werken. Het Belgisch is geen losse optelsom van twee buitenlandse talen: het Nederlands en het Frans. Het Belgisch is een eigen taal van hier, ontstaan vanuit de drie "Vlaamse" streektaalen - Brabants, Vlaams en Limburgs - én vanuit hun ontmoeting gedurende eeuwen met het Frans.

De in Nederland wonende Belgische Mileen Pauwels met wie ik de jongste jaren uren en uren over "het Belgisch" gediscussieerd en gemailld heb - zonder dat we vooralsnog tot een eensgezinde visie konden komen - stelt vervolgens:

"Het Belgisch is Frans dat vervoegd wordt met de Nederlandse grammatica. De grond van de taal is Romaans, dat vervolgens vervoegd wordt met de wetten van de Nederlandse grammatica, m.a.w. vernederlandst is.

Maar dit dekt nog niet de volledige taal. Want er is nog de "Nederlands"-talige woordengroep zoals "verwittigen" en "voordien". Dit betreft wel de "Franco-woordengroep" die beter Gallisch kan heten, omdat dit de onafhankelijkheid aanduidt plus de zelfstandigheid van de taal."

Tot zover deze aanzet tot een theorie. In de praktijk valt het Belgisch op door een massa Franstalige woorden.

- Ten eerste telt de Belgische taal eindeloos **veel uit het Frans afgeleide woorden zoals** Appartement, Confituur, Congé, Corrigeren, Frigo, Formidabel, Grandioos, Magnifiek, Reclameren, Subiet, Subliem, Supporteren ... Woorden die alle "Vlamingen" verstaan en vermits ze uit het Frans komen, ook alle Belgen. Van Antwerpen tot Arlon, van Knokke tot Limbourg.
- Ten tweede zijn heel veel Franse woorden **snel inpasbaar**: 'controler' wordt controleren, 'reclamer' wordt reclameren. 'protester' wordt protesteren ...
- Ten derde zijn er veel Belgisch/Nederlandstalige woorden letterlijke **vertalingen uit het Frans**. Zo is bv. goedendag een vertaling van bonjour. Plezier van plaisir. En tegenvoets is dan weer een vertaling van contre-pieds. Vertalingen vanuit het Frans vormen dus ook een kenmerk van de Belgische taal.

Sommige Franse woorden zijn zo ingeburgerd dat een "Nederlandse" versie ervan gewoon belachelijk is. De "bougie" van moto's en auto's bv. Ga in een garage (!) maar eens vragen of ze de kaarsen van uw auto/voiture (!) willen remplaceren (!). Ze zullen dat daar interpreteren (!) als een folieke (!).

En het werkt ook in omgekeerde richting. Toen ik onlangs hier in Limbourg-sur-Vesdre, elektriciteitsproblemen had en aan de elektriciens (!) wou verklaren (!) dat ik dacht dat het met de "zekeringen" te maken had, piekerde

ik me suf over hoe je dat woord naar het Frans kon vertalen. Zekeringen, zekeringen ... Tot hij raadde wat ik bedoelde en vroeg: "les plombs ?" Dedjieu, de plombs ... Zo zeggen we het in het Brabants ook !

Conclusie: in België spreken we een eigen taal, het Belgisch !

Besluitend: Anders dan wat we nu meestal denken wordt er in het noorden van België in feite geen Nederlands gesproken maar Belgisch. Dit Belgisch is een innige combinatie van Brabantse, Limburgse en Vlaamse streektaalen met het Frans (en in het oosten ook het Duits).

Deze combinatie kwam **tot stand door eeuwen** van nabuurschap en gebruik van het Frans in wat nu noordelijk België is: het graafschap Vlaanderen (eeuwenlang bij Frankrijk), het hertogdom Brabant en het land van Loon (het huidige Limburg, eeuwenlang bij prinsbisdom Luik).

Dit inzicht heeft zo zijn politieke gevolgen.

'Vlaamse' taalpuristen zoals NVA-stichter Geert Bourgeois verklaren te pas en te onpas (zie Knack van 12/9/2012) **een hekel te hebben aan wat zij omschrijven als "gallicismen"**. Niet - of heimelijk wel - beseffen ze dat die gallicismen de kern zijn van het Belgisch als een afzonderlijke taal.

Bourgeois en consoorten streven naar "een zuiver Nederlands", niet - of heimelijk wel - beseffende dat ze daarmee **de taal importeren van een ander land, Nederland**. Een land dat zo laat het via zijn media vaak blijken, liefst van al het noordelijk deel van België zou aanhechten. (Net zoals Frankrijk de zuidelijke helft wil en Duitsland door zijn Flämenpolitik het Vlaams separatisme schiep; toffe buurlanden hebben we.)

Tijd dat de noord-Belgen zich bewust worden van hun Belgische taal en dat wordt het communiceren (...) met de Frans sprekende zuid-Belgen ook meteen een stuk gemakkelijker !

Lang leve de rijke, flexibele Belgische combinatietaal.

Jan-Pieter Everaerts

PS In Leuven bestaat er een vereniging die zich **vzw Lingua Belgica** noemt. Het betreft een vereniging van gerechtstolken en vertolkers. http://www.lextra-lingua.be/lid_worden_4.html

PS 2 Bij deze nogmaals mijn dank aan **Mileen Pauwels** die in grote mate bijgedragen heeft tot deze tekst. Het idee dat het Belgisch geen mix is maar een combinatie bv., komt van haar.

PS 3 Dit is uiteraard **maar een eerste poging** om het Belgisch als taal terug te (h)erkennen. Verbeteringen, diepere inzichten, correcties enzoverder: het is allemaal van harte welkom om later tot betere teksten te komen.

MEERTALIGHEID

De webstek van het multiculturele Kif Kif heeft het ook regelmatig aandacht voor taal. Op woensdag 18/12/12 nog met een stukje over straattaal.

Op 6/12/12 vond je dan weer deze interessante bijdrage bij Kif Kif:

‘Taalvaardig zijn, dat is kunnen spelen met taal’

Hoe spreken tieners met diverse roots onder elkaar, in hun vrije tijd? Hoe denken zij zelf over de verschillende taalvariëteiten? Kan de standaardnorm hen echt niets schelen?

Terwijl opiniemakers steeds weer de degens kruisen over ‘de verloedering van onze standaardtaal’, bestaat er in Vlaanderen maar weinig onderzoek over hoe het nu juist zit met het taalgebruik van bijvoorbeeld jongeren. Heleen Mercelis volgde twee Antwerpse jeugdverenigingen een jaar lang met een bandopnemertje.

Mercelis bereidt aan de UA een doctoraat voor rond ‘informeel stedelijk taalgebruik’ bij jongeren. In mensentaal: hoe spreken tieners met diverse roots onder elkaar, in hun vrije tijd? Voor echte onderzoeksresultaten is het nog te vroeg, maar Mercelis’ bevindingen na een jaar veldonderzoek zijn daarom niet minder leerrijk.

Waarom is het interessant te onderzoeken hoe jongeren spreken?

Mercelis: "Jongeren zijn vaak erg creatieve taalgebruikers. Ze experimenteren met verschillende taalstijlen, -genres en -variëteiten. Ze spreken of imiteren dialect, gebruiken woorden uit andere talen en verzinnen zelf nieuwe woorden. In de ogen van veel volwassenen trekken jongeren zich daarbij te weinig aan van de normen van standaardtaal. Ze zouden zich op de chat en in sms'en verliezen en meer en meer beïnvloed raken door urban straatgenres. Zo leidt het taalgebruik van jongeren vaak tot publieke bezorgdheid. Men vreest dat het hun prestaties op school en later op de arbeidsmarkt in gevaar zal brengen.

Maar eigenlijk zijn er in Vlaanderen amper studies die de opvattingen van de jongeren zelf in kaart brengen. Hoe denken zij zelf over de verschillende taalvariëteiten? Kan de standaardnorm hen echt niets schelen? Dat is wat mij bezighoudt. Het gaat me niet zozeer om ‘dat leuke taaltje van onze jongeren’, maar vooral om de maatschappelijke context rond taal. Als taal verandert, heeft dat altijd ook te maken met sociale beoordelingen van verschillende types taalgebruik. Genre: ‘een zwaar accent, dat zal wel een lage scholing zijn’. Taal zit altijd ingebed in maatschappelijke structuren."

Voor je onderzoek volgde je een jaar twee groepen Antwerpse jongeren. Hoe heb je die groepen gekozen?

Mercelis: "In de eerste plaats was het belangrijk een groep te vinden die de stedelijke realiteit van vandaag zo goed mogelijk weerspiegelt: niet enkel blanke Vlaamse middenklassers, dus. Daarnaast moesten de jongeren op regelmatige basis samenkomen, en telkens met min of meer dezelfde mensen. En ze moesten het natuurlijk zelf goed vinden dat ze een jaar lang op de hielen zouden worden gezeten door een ‘onderzoeker’.

Uiteindelijk ben ik terechtgekomen bij twee meisjesgroepen. Een jeugdwerkorganisatie voor meisjes van 12 tot 15 jaar, die elke week een andere activiteit doen: gaan zwemmen, samen koken, een stadsspel spelen. En een zaalvoetbalploeg van meisjes boven 16 jaar, die één keer per week voetballen in een competitie in een Oost-Vlaamse sporthal. Daar rijden we dan telkens met een minibusje naartoe, en die ritten leveren heel wat leuke gesprekken op."

Je veldwerk speelt zich dus eigenlijk af naast het veld?

Mercelis: "Op puur verbaal vlak wel, ja. Dat gebeurt dan met een dictafoontje dat alles opneemt wat de meisjes zeggen. Maar ook hoe iemand zich gedraagt op een voetbalveld of tijdens een bosspel kan iets zeggen over haar of zijn plaats binnen een groep. En dat kan ook haar of zijn taalgebruik in bepaalde situaties verklaren.

Dat geldt overigens ook op een breder maatschappelijk niveau. Stel: een begeleider met Marokkaanse roots zegt gespeeld verontwaardigd: "He, ik ben Marokkaan en ik moet ne zak van Wibra dragen!", en de hele groep begint te lachen. Dan ga je je analyse niet toespitsen op het gebruik van ‘ne zak’ in plaats van ‘een zak’, maar je beschrijft welke gangbare meningen de begeleider hier uitspeelt als humor."

<http://richardvanhoek.blogspot.be/2011/06/warm.html>

Hoe reageren jongeren als je aankondigt dat je hun taal komt 'onderzoeken'?

Mercelis: "Typische reacties zijn: 'Oei, vanaf nu moeten we mooi spreken' of 'Mij niet opnemen, ik spreek slecht Nederlands!' Die reacties tonen een sterk besef van het verschil in sociale waardering tussen de verschillende soorten Nederlands. 'Mooi spreken' staat hier voor standaardtaalgebruik, 'slecht spreken' voor het gebruik van woordjes als 'wiejoow' of 'gehandicapterig'.

Het denkbeeld dat jongeren zich weinig aantrekken van de normen van de standaardtaal, gaat dus niet op. De meisjes die ik ken, zijn zich net erg bewust van de maatschappelijke positie van de standaardtaal, maar evengoed van die van het (Antwerpse) dialect. Ze weten heel goed wat past in welke situatie."

Het belang van standaardtaal is in Vlaanderen een hot item. Hoe kijk jij naar die kwestie, vanuit je onderzoek?

Mercelis: "Een standaardnorm is belangrijk, maar je kan je wel afvragen of de huidige norm niet te streng is. Zo veel vlekkeloze Standaardnederlandssprekers zijn er niet. Ook niet in de politiek of in de bedrijfswereld. Nochtans blijft de gangbare mening in Vlaanderen dat enkel het Algemeen Nederlands tot een diploma en een succesvolle carrière leidt. Waarom zou het gebruik van tussentaal of dialect in sommige situaties niet evengoed succesvol zijn om het doel te bereiken?

Het Standaardnederlands volstaat in veel gevallen trouwens niet om kansen te krijgen op de arbeidsmarkt. Er zijn ook andere discriminatiemechanismen. Zo bleek uit een onderzoek van een paar maand geleden dat afgestudeerden met een Turkse naam dubbel zoveel sollicitatiebrieven moeten schrijven om op gesprek te kunnen komen als sollicitanten met een Vlaamse naam. En het experiment gebeurde met identiek dezelfde brieven, dus op de taal kan je het niet steken.

Het besef van dit soort maatschappelijke ongelijkheid zie ik ook bij de meisjes uit mijn onderzoek. Er heerst een zekere gelatenheid: 'Mensen gaan er hoe dan ook vanuit dat wij geen AN kunnen spreken, dus we zullen ook wel nooit nieuwslezer worden.'"

Wat betekent voor jou dan 'goed ter taal zijn' – als het niet noodzakelijk de beheersing van het Algemeen Nederlands is?

Mercelis: "Het is niet alleen de beheersing van het Algemeen Nederlands – in sommige situaties kom je net heel arrogant over als je de standaardtaal gebruikt. **Net het kunnen schakelen tussen verschillende taalvariëteiten toont hoe welbespraakt iemand is.**

Daar zijn de meisjes die ik ken erg bedreven in. Ze spelen vaak met de sociale connotaties die vasthangen aan bepaalde taaluitingen. Zo zitten we op een zeker moment na een voetbalmatch in het busje terug naar huis, en staat het radionieuws op. Een Franstalige Belgische tennisser heeft net een belangrijke zege gehaald, en wordt geïnterviewd. Meteen roept één van de meisjes van Marokkaanse origine: 'Spreekt Vloms!' Op een grappige manier becommentarieert ze daarmee het stereotiepe beeld van de behoudsgezinde Vlaming. Zo kunnen spelen met taal, dat is taalvaardig zijn."

Een gangbaar beeld van jongeren met een migratieachtergrond is nochtans dat ze geen competente sprekers zijn. Dat weerleg je dan?

Mercelis: "Dat soort redenering stelt iemands talige competentie gelijk aan het al dan niet beheersen van de schooltaal – een zeer specifiek genre op zich. Het klopt dat niet alle meisjes daar even goed in zijn, al blinken sommigen er ook in uit. Maar ook hier kan je de vraag stellen of dat alleen met taal te maken heeft. Als sommige, heel intelligente meisjes me zeggen dat 'ASO voor hen toch wat te hoog gegrepen was', dan vraag ik me af wie hen dat heeft voorgezegd.

Buiten de school, in de context waarin ik hen ken, zijn deze meisjes alleszins wel heel taalvaardig. Bovendien zijn ze bijna allemaal geboren in Vlaanderen en spreken ze van jongs af aan Nederlands: op school, met vrienden, met broers en zussen en soms met de ouders. De – goedbedoelde – opmerking: 'Amaj, uw Nederlands is goed!' is dan redelijk absurd."

Wat heeft je tijdens je onderzoek verrast? Waar was je je vooraf niet van bewust, als onderzoeker of als Antwerpenaar?

Mercelis: "Waar ik niet op voorbereid was, is de confrontatie met al het impliciete en expliciete racisme en de maatschappelijke ongelijkheid waar deze jongeren zeer vaak mee in aanraking komen. Je weet op voorhand ook wel dat niet iedereen dezelfde vertrekpositie heeft in de samenleving. Maar pas als je mee op stap gaat met zo'n groep jongeren, besef je echt hoe ver dat gaat. Van de nieuwsgierige vraag van drie dames op de trein of 'de doelgroep' dan allemaal 'vreemden' zijn, tot voetbaltegenstanders die weigeren tegen 'bruine apen' te spelen. Het viel me tijdens een buitenlandse trip ook hard op dat ik op de luchthaven als enige niet werd gevraagd om de afmetingen van mijn handbagage toch nog eens te controleren. Dat soort racisme verandert je blik op de werkelijkheid."

Bron: <http://www.kifkif.be/actua/taalvaardig-zijn-dat-is-kunnen-spelen-met-taal>

LEZERSREACTIES

Van Diest tot Newton Shooting Pandemic (DGB 820)

"The freedom of an armed society"

JP

Als je het cynisme van die in Amerika wonende Belg te 'super' acht, hier een koelere analyse:

http://opinionator.blogs.nytimes.com/2012/12/16/the-freedom-of-an-armed-society/?nl=todaysheadlines&emc=edit_th_20121217

An armed society is the opposite of a CIVIL society.
Probeer dat maar eens aan Amerikanen uit te leggen ;)
J

"It's because of the way the media reports it"

Een anonieme burger in VS postte onderstaand stukje in naam van Morgan Freeman. Die laatste had er niets mee te maken, maar een running joke in de VS wil dat alles wat die man zegt voor waar wordt aangenomen.. En toch te 'juist' om je te onthouden. Groet, JO

Morgan Freeman's brilliant take on what happened yesterday :

"You want to know why. This may sound cynical, but here's why.

It's because of the way the media reports it. Flip on the news and watch **how we treat the** Batman theater shooter and the Oregon mall **shooter like celebrities**. Dylan Klebold and Eric Harris are household names, but **do you know the name of a single *victim*** of Columbine? Disturbed people who would otherwise just off themselves in their basements see the news and want to top it by doing something worse, and going out in a memorable way. Why a grade school? Why children? Because he'll be remembered as a horrible monster, instead of a sad nobody.

CNN's article says that if the body count "holds up", this will **rank** as the second deadliest shooting behind Virginia Tech, as if statistics somehow make one shooting worse than another. Then they post a video interview of third-graders for all the details of what they saw and heard while the shootings were happening. Fox News has plastered the killer's face on all their reports for hours. Any articles or news stories yet that focus on the victims and ignore the killer's identity? None that I've seen yet. Because they don't sell. **So congratulations, sensationalist media, you've just lit the fire** for someone to top this and knock off a day care center or a maternity ward next.

You can help by forgetting you ever read this man's name, and remembering the name of at least one victim. You can help by donating to mental health research instead of pointing to gun control as the problem. **You can help by turning off the news."**

"Violence is in every aspect of civilization"

We are now witnessing mass killings on a very frequent scale in the US. The other day the news was filled with the story of a shooting in a Connecticut elementary school that came the same week as a shooting in a Portland, Oregon shopping mall. Prior to that this year we've witnessed a mass shooting in Sikh temple in Wisconsin added to a mass shooting at a Colorado movie theater. Those are the shootings that had the "right" number of victims or the "right" style to them to attract media attention heavily. In addition to that there are numerous examples of random acts of numerous people being targeted and shot at, or stabbed at, or what have you. It's shocking that an individual would have the ability to do this sort of thing but paying attention closer to it, it's easy to see the all pervasive violence that permeates throughout our lives in regards to civilization as a whole.

I remember when the Columbine school shootings happened in the 90's and that was something that seemed so foreign and terrible, something so out of the norm and then now a school shooting isn't something shocking at all. We definitely will still feel the shock of it but by no means is this something unheard. And this has been the case in general, this violence has been rising continuously and a lot of the times the people are not seen as horrible people but you'll hear accounts of them actually being good, decent people and how shocking it is that they would do this. We have a lot of examples of these things in America, and as frequent as they are mentioned in the press, they are just as frequently not given attention. Things like the shooting at the Colorado movie theater gain a lot of attention like the Connecticut and Portland shootings because they are more attention grabbing for headlines but it's a constant. And we sadly see with it also an almost celebrity status given to the person who can kill the most with the more attention given to whoever is responsible for a higher number of deaths.

I've never been out of the country to have much of an analysis as to why these things are happening so frequently here as opposed to elsewhere. Perhaps it's not so much that it is so common in the US as it is all over, with a recent stabbing spree in China injuring 22 schoolchildren and one adult (this is a recent event although this happened in 2010 also with multiple children being killed and also in August of this year), we also have an example last year of a Norwegian man killing 77 people. This type of stuff is happening all over the world and it's always without a real deep contemplation as to why.

But it isn't a coincidence that all of this is happening as we have more technological progress, more mass society, more disconnection from each other and the earth, less face to face interaction and communication. As we continue on with this forward death march of progress we see everything continuing to

get worst and this is just one part of that whole picture.

Perhaps what should be shocking to us is that this doesn't happen more often in a culture where life is tossed aside constantly, deemed worthy or unworthy of being by whatever ideology that we've adopted after our eventual reaching of this point in human history. After all, civilization is like a garden as Zygmunt Bauman once observed, it weeds out the elements that are seen as insignificant or problematic to it, life that gets in the way is to be tossed aside with no second thought given to it, whether that be indigenous people that are in the way of oil development (I'm thinking the Huaorani people in the Amazon who's habitat was destroyed for 13 days worth of oil for the US, or wolves that are killed for feeding on livestock, or grasshoppers that are killed for feeding on crops, or weeds that are cutting into profits...). What better way to really demonstrate that logic of pest and vermin then for an individual to go out and eradicate the elements which they deem to be unworthy of existence.

What needs to be focused on more then anything, is the violence that is everywhere and isn't sporadic. Violence is in every aspect of civilization and this is just one more part of the horror show. The only thing that makes this different is that it's not children being killed by drones in Pakistan or a Ju/'hoansi man being beaten, suffocated, and buried alive for killing an antelope (or their whole band being removed from their ancestral land for diamonds). This isn't business as usual when people take to killing others on their own, these are unacceptable deaths that are shocking and outside of the orderly business of murder that is fine. This is exactly what we are experiencing everyday, and what we ignore to continue on living a way of life that is responsible for something far more horrendous then what these people have done. This is what we've been experiencing since the very origins of this mess when we started domesticating plants and animals and perceiving the world in terms of pest, vermin, and weed.

We need to look at the consequences of living a way of life that is based upon the violence on a large scale that we are so horrified on a small scale. This is the cost of living outside of a nature based culture, and continuing to insist upon having technological progress instead of community and healthy human relationships.

This Paul Shepard quote fits well for this too:

"All Westerners are heir, not only to the self-justifications of recent technophilic Promethean impulses, but to the legacy of the whole. We may now be the possessors of the world's flimsiest identity structure, the products of a prolonged tinkering with ontogenesis--by Paleolithic standards, childish adults. Because of this arrested development, modern society continues to work, for it requires dependence. But the private cost is massive therapy, escapism, intoxicants, narcotics, fits of destruction and rage, enormous grief, subordination to hierarchies that exhibit this callow ineptitude at every level, and, perhaps worst of all, a readiness to strike back at a natural world that we dimly perceive as having failed us. **From this erosion of human nurturing comes the failure of the passages of the life cycle and the exhaustion of our ecological accords.**"

Cordage (USA)

Cordage is the webmaster of the green anarchist website <http://againstcivilization.allalla.com/> He wrote this comment on wednesday for De Groene Belg.

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

*De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be*